

Good Hours - Poem by Robert Frost

Славні часи

Морозного вечора, узимку, один
Холодними вулицями мовчки бродив.
Суворі будинки блистять у ряду
І сяють очима на мене у снігу.

І бачив людей я в будинках отих
І чув я мелодії скрипок живих
Кидаючи погляд на мереживо вікон,
Ввижались постаті юні за віком.

Довго тривали ті дійства веселі,
Аж поки не кінчилися жваві оселі,
Я повернувся, але було зась,
Ураз звідкись темінь страшна узялась.

Чутно стало лише сніжний скрип,
Що турбував сон вулиць старих,
Так неповажно броджу вночі нині,
О пізній, зимовій, холодній годині.